

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 9119/2021
19.01.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Споменке Зарић, Бисерке Живановић, Гордане Комненић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужилаца АА, ББ и ВВ, свих из ..., чији је пуномоћник Зоран Ристић, адвокат из ..., против тужених ГГ и ДД, обе из ..., чији је пуномоћник Никола Закић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужилаца, изјављеној против решења Апелационог суда у Новом Саду Гж 1259/21 од 02.06.2021. године, у седници од 19.01.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужилаца као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужилаца, изјављена против решења Апелационог суда у Новом Саду Гж 1259/21 од 02.06.2021. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Суботици П 21/19 од 28.12.2020. године, утврђено је да је тужба поднета 05.11.2018. године повучена и тужиоци су обавезани да туженима солидарно накнаде трошкове поступка у износу од 1.007.250,00 динара.

Решењем под истим бројем од 25.03.2021. године, одбијен је предлог тужилаца за враћање у пређашње стање.

Решењем Апелационог суда у Новом Саду Гж 1259/21 од 02.06.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужилаца и потврђено првостепено решење од 28.12.2020. године. Ставом другим изреке, одбијена је жалба тужилаца и потврђено првостепено решење од 25.03.2021. године.

Против другостепеног решења, тужиоци су благовремено изјавили ревизију, због битних повреда одредаба парничног поступка и из разлога прописаних чланом 404. ЗПП.

Тужени су доставили одговор на ревизију.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужилаца као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. важећег Закона о парничном поступку – ЗПП. Наиме, тужиоци у ревизији указују на

битне повреде одредаба парничног поступка приликом доношења првостепених решења, али се одређено не указује на разлоге за изузетну дозвољеност ревизије, а посебна ревизија не може се поднети због битних повреда одредаба парничног поступка, већ само због погрешне примене материјалног права, уз испуњеност осталих законских услова из члана 404. став 1. ЗПП. Зато је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП, и утврдио да ревизија тужилаца није дозвољена.

Тужба у овој парници поднета је 05.11.2018. године, а вредност предмета спора је 10.000,00 динара.

С обзиром да наведена вредност предмета спора, очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра, као ревизијског цензуса из члана 403. став 3. ЗПП, то ревизија није дозвољена против другостепеног решења у делу којим је потврђено првостепено решење којим се тужба сматра повученом.

У односу на део другостепеног решења којим је потврђено првостепено решење о враћању у пређашње стање, ревизија није дозвољена у смислу члана 420. став 1. ЗПП, јер се не ради о решењу којим се правноснажно окончава поступак.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић